

МОЈИ ЉУБИМЦИ

Поред родитеља и других чланова породице, људи кажу да се и љубимци сматрају правим пријатељима.

Од када имам псе осећам се испуњенијом и срећнијом него што сам била пре, као да сам са њиховим доласком ушетала у неку другу димензију.

Имам два пса - Лору и Ронија. Мама има обичај да каже да је Лора била мој, а Рони татин хир, са чиме се ми не слажемо.

Биглови су „посебни“, неформално речено. Они су пуни живота и никада их не можете видети тужне. Брзином светлости могу претрчати ливаду која се налази у близини моје куће.

Моја миљеница, Лора, два пута је имала кучиће и верујте ми, тај приказ је нешто најлепше. Рони и Лора су сушта супротност – он је брз, „луд“ и не толико заштитнички настројен, а она је стрпљива, добра и прави мали заштитник.

Од првог тренутка кад сам их угледала, знала сам да ће ово између нас бити нераскидиво. У овим тренуцима, када ми ми је тешко, можда је чудно да се каже, трудили су се да ме мажењем и игром орасположе.

Драго ми ја да су баш они дошли у наш дом и унели позитивну енергију. Волим их искрено. Уз њих сам научила шта значи бити добар, чедан и никога од љубимаца нећу моћи да волим као њих.

ЛАНА СТОЈКОВИЋ, 7. РАЗРЕД

БАЊИЦА